Szeretettel köszöntök mindenkit, aki tiszteletét teszi Farkas Izabella tanárnő emlékére állított emléktábla avatásán.

Farkas Izabella a nagymultú, 1676-ban, azaz 350 évvel ezelőtt alpított Református Gimnázium egyik meghatározó tanára volt 1954 -től 1994-ig, ... 40 évig. Szeretett tanárunk 2025. november 02-án 94 éves korában hunyt el, ma az Ő emlékére állítunk emléktáblát!

Farkas Izabella Karcagon született 1931-ben... az általános iskolai és középiskolai tanulmányait Karcagon végezte és érettségi bizonyítványt e gimnázium falai között szerezte. Egyetemi évei Debrecenbe szólították, ahol biológia-kémia szakos tanárként végzett, majd friss diplomával először a karcagi leánykollégium nevelő tanára volt, később tanítani kezdett... alma materében, a Gábor Áron Gimnáziumban.

Mindig magas szinvonalon tanította szaktárgyait, a biológiát és kémiát. Igényes volt a tantárgyak tanításában. A gyengébb tanulóktól is megkövetelt egy megfelelő minimumot, de a jó képességü tanulókat egyetemre, főiskolára, szakmai versenyekre készítette fel.
Munkaközösségi vezetőként sokat fáradozott azért, hogy minden a megfelelő időben és formában kollégái rendelkezésére álljon az oktatáshoz.
Segítőkészsége, kollégalitása példamutató volt, megyeszerte elismerték munkáját.
1954-től 1994-ig,... 40 évig volt a Gimnázium pedagógusa, 1994-ben innen ment nyugdíjba.

Karcagon és a környező településeken élő általános iskolai tanulók közül sok nyolcadikosnak volt célkitüzése a nagy multú Karcagi Gábor Áron Gimnáziumba bejutni, itt tanulni.
Amikor eljött az első szeptember elseje... amikor beléphettünk az ódon falak közé azért, hogy 4 hosszúnak tünő évet végigjárva érettségi bizonyítvánnyal a kezünkben dolgozni kezdjünk... vagy tovább tanuljunk, a felfokozott izgalom mellett némi félelmet, feszültséget, szorongást éreztünk.

Ekkor ... 1963. szeptember 01-én találkoztunk először osztályfőnökünkkel, Farkas Izabellával...Iza nénivel, aki ettől a naptól kezdve velünk maradt, hosszú élete utolsó napjáig.
Kedves, elegáns, finom megjelenésével és elmaradhatatlan mosolyával azonnal oldódott a feszültség. Mindenkihez volt pár kedves szava, kérdése, biztatása, pedig még nem is ismert bennünket.
Bemutatta az intézményt, megismertük a lehetőségeket amik bennünket vártak, az eredményeket amit nagymúltú elődeink értek el.
Ezt oly módon tette, hogy kinyíltak a vaskos ajtók, leomlottak az akadályoknak tünő

nehéz falak, kitárult előttünk nagymúltú iskolánk múltja és jelene, melynek akkor és ott mindannyian egyenrangú polgárai lettünk.
Olyan bizalommal, elfogadással és támogatással fordult felénk már az első órán, ami végig kísért bennünket 4 éven keresztül.

A hétköznapokban észrevétlen volt, de bármilyen lehetetlen kéréssel, problémával fordultunk hozzá, mindenben diszkréten segítő partner is volt.
Dorgálása, haragja mindíg megalapozott, jogos volt. Bár éreztük a feddés komolyságát, de mögötte mindíg ott volt a megbocsájtás, a megértés és elfogadás mindenki iránt, akármit vétett. Haragja gyorsan elszállt és ismét szerető mosolyával fordult felénk.
A tanulásban, sportban, kultúrális rendezvényeken elért sikereinkre nagyon büszke volt mindig.
Nagyszerű kirándulásokat szervezett, ahol nem csak felügyelő tanárként, hanem alaposan felkészült idegenvezetőként tette emlékezetessé az alkalmakat.

Iza néni nem csak tanár, hanem nagyszerü nevelő is volt a leány kollégiumban.
Az otthonuktól távol, a kollégium falai között élő lányokat rendre, fegyelemre és következetességre nevelte. Szeretetével, emberségével, türelmével lelki támaszuk volt. A távol lévő szülők közelségének hiányát sokszor az ő gondoskodó jelenléte enyhítette. Mindíg lehetett hozzá forduni egy jó szóért, biztatásért vagy segítségért. Nem csak a mindennapok gondjaiban állt melettük, hanem diák életük legfontosabb pillanataiban is... Segített eligazodni az első szerelmek örömeiben és csalódásaiban, tanácsaival támogatott a pályaválasztás nehéz döntéseiben, sokak számára a családot is pótolta, amikor arra a legnagyobb szükség volt.

Tanulmányaink befejezése után is velünk maradt, a tanár-tanuló viszony barátsággá alakult, érdeklődése pedig már a családok felé is kiterjedt.
Emlékezetesek voltak az első 5 éves osztály találkozók. Aztán már nem volt elég 5 évente találkozni, évente töltöttünk és töltünk most is együtt néhány kellemes órát egy osztálytársunk otthonában, ahova Iza néni is mindíg eljött, amíg a betegsége ezt meg nem akadályozta. De csak az eljövetelét akadályozta, telefon segítségével velünk volt... továbbra is nagy érdeklődéssel kérdezgetett mindenkit, emlékezete mindenre kiterjedt.

Tanárként, nevelőként, osztályfőnökként példát mutatott sokaknak. Tanítványai közül sokan e miatt választották a pedagógus vagy óvoda pedagógus pályát.

Szerencsés évfolyam voltunk, hogy ő volt az osztályfőnökünk.

Emlékét hálával, szeretettel és mély tisztelettel őrízzük.
Mindaz amit tőle kaptunk, mindannyiónk nevében mondhatom, hogy velünk marad egész életünkben.